

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 006422 18 Кж 5
Бања Лука, 02.07.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужаног Р.Т. због кривичних дјела насиља у породици или породичној заједници из члана 190. став 1. и тјелесне повреде из члана 131. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној на пресуду Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006422 17 К од 01.03.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 02.07.2018. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Р.Т. и потврђује пресуда Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006422 17 К од 01.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 006422 17 К од 01.03.2018. године оптужани Р.Т. оглашен је кривим због кривичних дјела насиља у породици или породичној заједници из члана 190. став 1. и тјелесне повреде из члана 131. став 2. Кривичног законика Републике Српске (КЗ РС), осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест мјесеци у коју му је урачунато вријеме проведено у притвору, обавезан је да плати трошкове кривичног поступка, а оштећени су са имовинскоправним захтјевом упућени на парницу.

Против ове пресуде благовремено је изјавио жалбу његов бранилац М.Б., адвокат из Б., због одлуке о трошковима, са приједлогом да овај суд жалбу уважи, побијану пресуду преиначи и оптуженог ослободи од трошкова кривичног поступка који ће пасти на терет буџетских средстава.

Одговор на жалбу није поднесен.

Пошто је испитао побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Према стању ствари које произилази из првостепене пресуде, а и из садржине жалбе, оптужени је власник породичне куће и земљишта, као и корисник пензије (према пресуди 200,00 КМ, а према жалби 240,00 КМ), што значи да располаже имовином и редовним новчаним примањима који су довољни за плаћање трошкова кривичног поступка на које је побијаном пресудом обавезан. Жалба тврди да земљиште нема никакву тржишну вриједност, док с друге стране наводи да оптужени то земљиште намјерава дати старачком дому у Л. за смјештај и остале услуге. Тиме запада у контрадикцију и негира своју прву тврдњу о томе да земљиште нема тржишну вриједност, па се ови наводи не могу прихватити као основани. С обзиром на наведено првостепени суд је правилно утврдио све одлучне чињенице и на њих примијенио одредбе закона када је оптуженог обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка, па су супротни приговори жалбе неосновани.

Из наведених разлога ваљало је примјеном члана 327. ЗКП РС жалбу браниоца одбити као неосновану и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић